

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

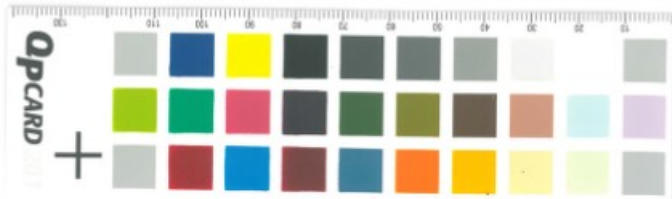
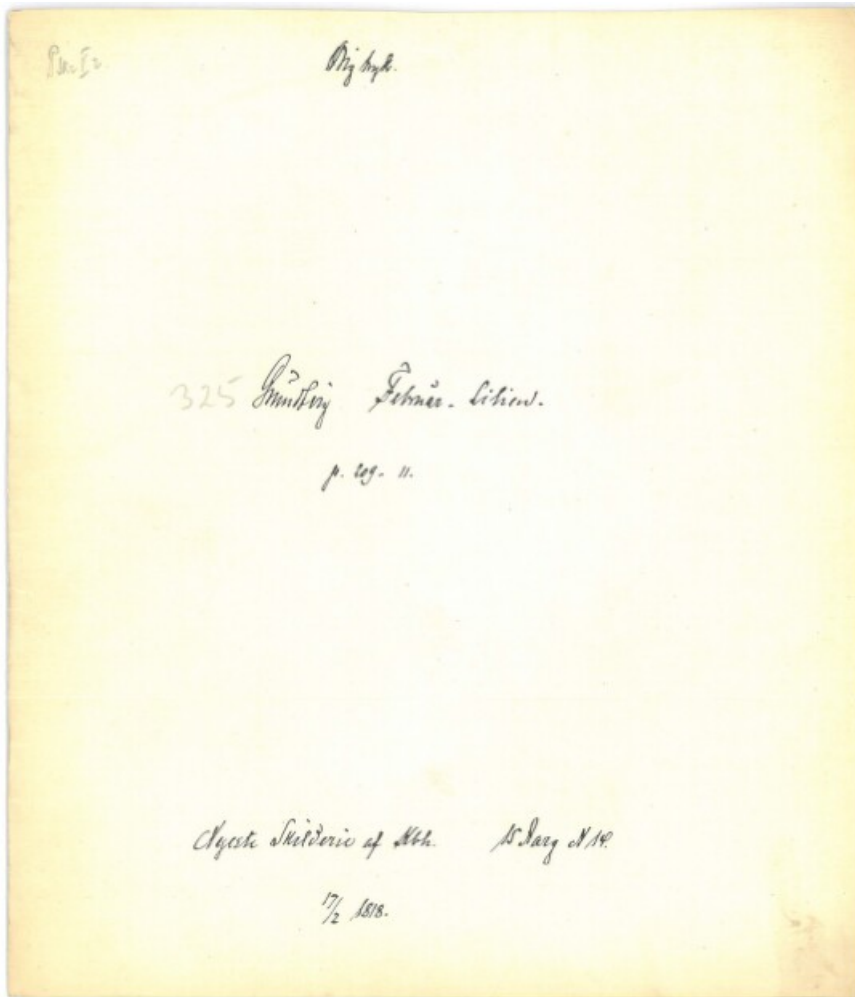
Titel: Februar-Lilien!

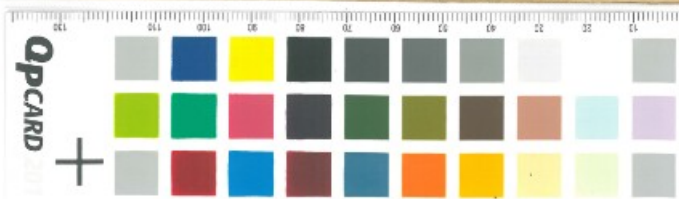
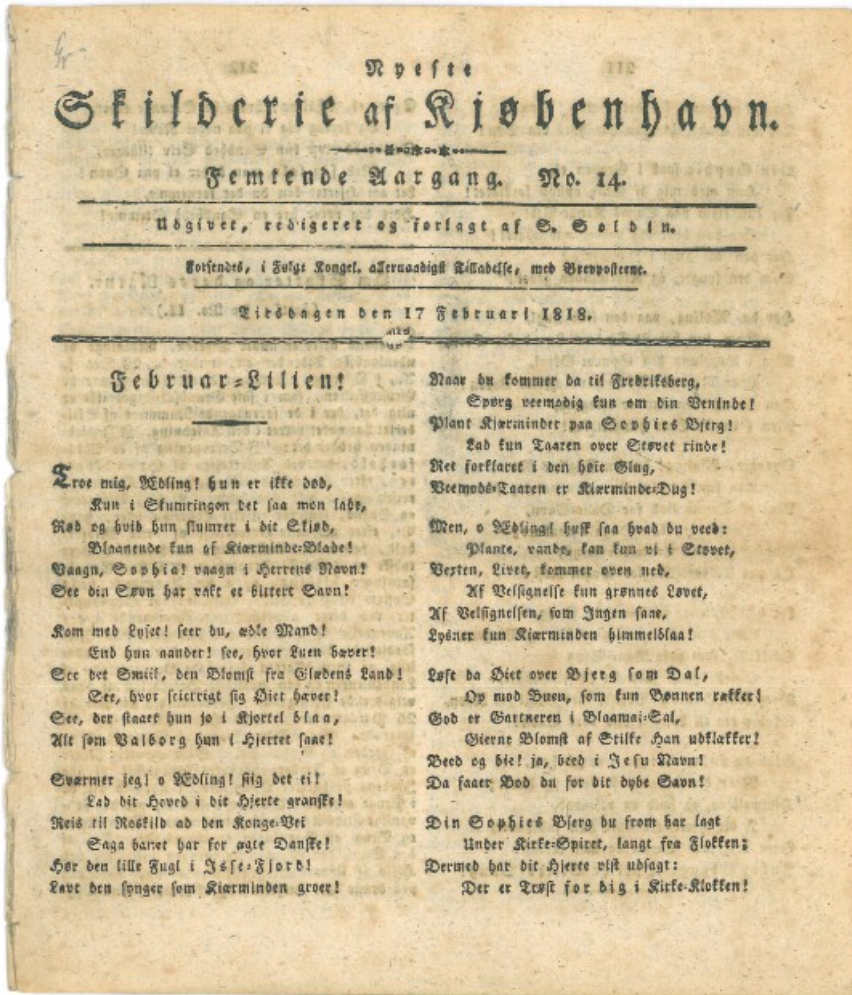
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Februar-Lilien!", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_325-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

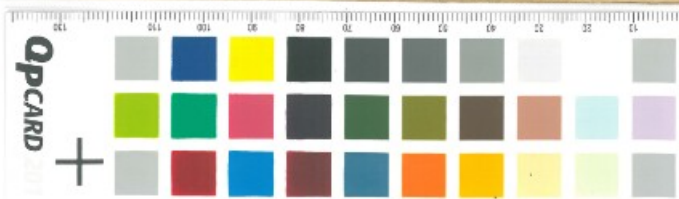
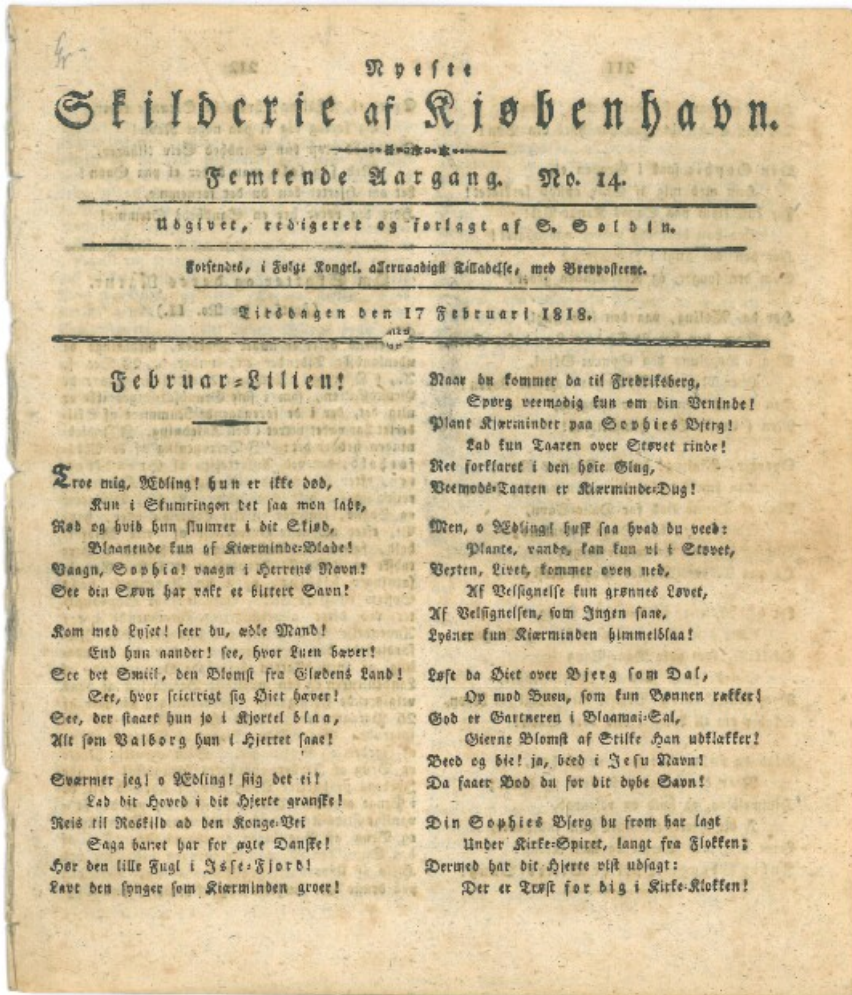
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

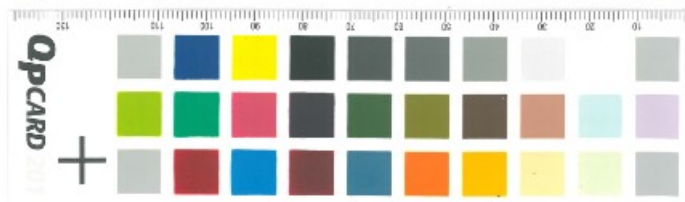
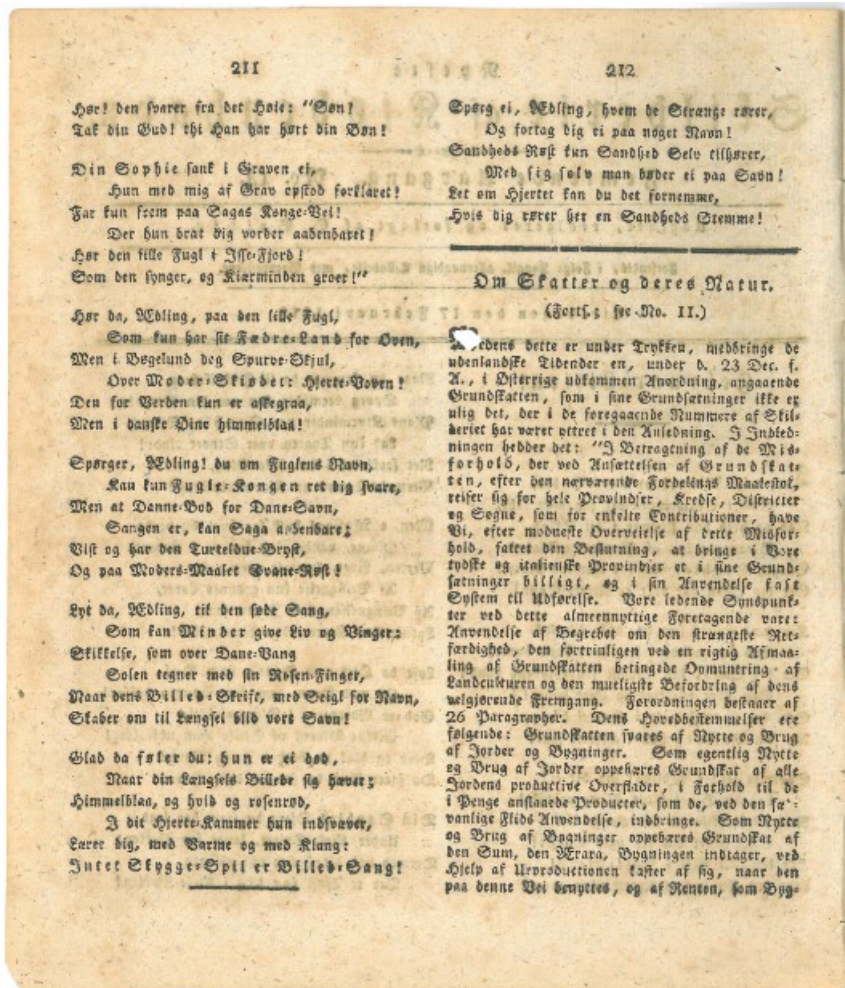
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hør den svæver fra det Høie: "Søn!
Taf din Gud! thi Han har hørt din Bøn!

Din Sophie sank i Graven et,
Hun med mig af Grav opfødd forklæret!
Far kun frem paa Sogas Rønge-Vei!
Der hun drat dig vorder aadenbaret!

Hør den lille Fugl i Høie-Jord!
Som den synger, og Rierminden groer!"

Hør da, Edling, paa den lille Fugl,
Som kun har sit Fædres Land for Ovn,
Men i Vejelund dog Spurve-Stjul,
Over Møder: Skibet der: Hjerte-Doven!
Den for Verden kun er affegraa,
Men i danske Dine himmelblaa!

Spørger, Edling! du om Fuglens Navn,
Kan kun Fugle: Kongen ret dig svare,
Men at Denne-Ved for Dane-Savn,
Sangen er, kan Saga a-Seibare;
Vist og har den Tureldue-Veyt,
Og paa Møder: Maaler Svane-Høst!

Hør da, Edling, til den søde Sang,
Som kan Min der give Liv og Vinger:
Stikkelse, som over Dane-Bang
Solen tegner med sin Rosen-Finger,
Naar dens Villed: Skrift, med Veigl for Navn,
Skaber om til Høiesel bild vort Savn!

Glød da fører du: hun er et Hød,
Naar din Langsels: Villed sig hæver;
Himmelblaa, og hold og rosenrod,
I dit Hjerte-Kammer hun indføver,
Eerer sig, med Varne og med Klang:
Intet Skygger: Spil er Villed: Sang!

Spørg ei, Edling, hvem de Strange svæver,
Og fortog sig vi paa noget Navn!
Sandheds Røst kun Sandhed selv tilfører,
Med sig selv man hører ei paa Savn!
Det om Hjertet kan du det fornemme,
Hvis dig svæver her en Sandheds Stemme!

Om Skatter og deres Natur.

(Fortf. se No. II.)

Lebens dette er under Trykken, medbringe de udenlandske Tidender en, under d. 23 Dec. f. A., i Østerrige udkommet Anordning, angaaende Grundskatten, som i sine Grundsatninger ikke er ulig det, der i de foregaaende Nummere af Skildseriet har været etret i den Anledning. I Indledningen hedder det: "I Betragtning af de Misforhold, der ved Anførelsen af Grundskatten, efter den nærværende Forordnings Raadstol, reiser sig for hele Provindier, Kredse, Districter og Segne, som for enkelte Contributioner, have Vi, efter modtagne Overvejelser af dette Misforhold, satet den Bestatning, at bringe i Boretsidste og italienske Provindier et i sine Grundsatninger billigt, og i sin Anvendelse faste System til Afførelse. Vore ledende Søndpunkter ved dette almennyttige Foretagende være: Anvendelse af Begrebet om den strengeste Retfærdighed, den fortrinligen ved en rigtig Afmaalning af Grundskatten bringende Ommantring af Landculturen og den muliglige Befordring af dens velgjørende Fremgang. Forordningen bestaar af 26 Paragrapher. Dens Hovedbestemmelser ere følgende: Grundskatten sværes af Nyte og Brug af Jorber og Bygninger. Som egentlig Nyte og Brug af Jorber oppehæres Grundskat af alle Jordens productive Overskader, i Forhold til de i Penges anskaaede Producter, som de, ved den sædvanlige Slæde Anvendelse, indbringe. Som Nyte og Brug af Bygninger oppehæres Grundskat af den Sum, den Træer, Bygningen indtager, ved Hjælp af Uroroductionen taster af sig, naar den paa denne Vei besnytes, og af Renten, som Byg-

